

સંપ્રદાય ચેતન.

સંપ્રદાય-કરી જાવના.

જુલોતર. જુલોતર. જુલોતર.

ડે. સમગ્રીનારવુતા મંદીર પામે, સુ. નડીઆદ.

આવૃત્તી ૧

પ્રત ૧૦૦૦

કોઈએ-ફક્ત ૩. ૦-૦-૦

ત્રણ પૈસા.

ધી શારદા વિજય પ્રી. પ્રેસમાં શા. હરજીવનદાસ

અમરગીચો જાણુ. સાંધપીયળી-નડીઆદ.

જુલોતરને-જુલોતરમાં અને રેલ્વેમાં ફેરી કરવારવિરોધે

પ્રજાજ સંસ્થા, જુલોતર મળશે. તમાર સરનામું

પેઠેલી આપો.

૮૫૨૫

તિસંખાતાની આથીશ.

(રાગ) — (હરિગીત છંદ)

કામળ મધુરં મુખડું, નીહાળીને મમ બાહુડું,
આનંદની ઉર્ધ્વા ઉજળતી, અંતરે મમ બાહુડું,
સસ સ્નેહની સીમા નથી, જ્યોતિ લઈ છે ઝળહળી,
ઝોવારણું લઉ હેતથી, રક્ષણ કરે તુજ મી હરી.
તિલક સમો તિલક યની તુજ દેશને દિખાવજે.
માંધી સમો સત્યાગ્રહી થઈ, હિંદને તું ધરજે;
ગૌરવ વધારી હિન્દનું, તુજ દેશને શોભાવજે,
“આ હિન્દ મારો દેશ.” એવી ભાવના પ્રસરાવજે;
તુજ ઝોજ દરડીને ખરે સાક્ષી પુરે મુજ વાતની,
સ્મિત હાસ્યથી મુખડું કહે છે કુખ દિપશે માતની,
ત્રેત્રીસ કોટી દેવતાઓ સર્વદા રક્ષણ કરે,
નવજીવનમાં મમ બાહુડાંનાં સ્નેહને ચેતન ભરે.

(લેખક. નાનાલાલ દલપતરામ પટેલ)

તૈયાર છે, સ્વદેશ કાવ્ય, સ્વદેશ ગીતા, સ્વદેશ ભક્તિ દરેકની
હુટક કીમત એક આનો પોસ્ટેની ચાર આનાની
દીકાટો મોકલી આપો. વેપારીઓને ધણાજ સસ્તા ભાવથી મળશે.
બુકસેલર જહુલાલ નારણદાસ મુ. નડીઆદ.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૫૫૨૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨૧૫૪ીય ચેતન

વિષય ૨ : ૧૨૧

દેશના માટે માંધીજીએ લીધેલી ફકીરી.

(રાગ)—(કવાલી)

મીઠી વાણિ મુણી તારી, હવે ભારત પ્રજા જાણી;
સ્વતંત્ર સ્વરાજ્ય લય લાગી, ફકીરી તહે લીધી માંધી.
પરાધીન દેશની દાઝે, સ્વતંત્ર સ્વરાજ્યને ઠાજે;
અમીરીને તજી આજે, ફકીર બન્યા ગાંધીજી દેશના માટે.
વિપત્તનાં વાદળાં વોહરો, જપ્યા નહિ રાત દિન ધોરી;
સ્વયં સેવક દાધા જોડી ફકીરી.
ખીલાફતની લડત ઠાજે. ઈસલામી ધર્મની દાઝે;
મળ્યા નહિ ન્યાય તે ઠાજે ફકીરી.
પંજાબી ભાઈ ખેનોની, લુટાઈ લાજ સાં કંઈની;
થઈ ખુનરેજી ખેચેની, ફકીરી.
માલ ઠાચો અને પાકો વિદેશે જાય છે આખો;
મરે દેશી જૂએ લાખો. ફકીરી.
હિંદવાસી મરે જૂએ, વિદેશો ખાય છે સુખે;
ખરેખર દેશને ઠાજે ફકીરી.
દહીં દૂધ સત્વ સહુ ખેંચી, વિદેશે લઈ ગયા ખેંચી;
સત્વ હિન થઈ પ્રજા તેથી ફકીરી.
વિલાયતમાં લઢાઈ ચાલી, તિજોરી હિંદતી ખાલી;
દશા નિજ દેશની ભાળી. ફકીરી.
વિપત્તના પોટલા સાંખી, મુઠીમાં જીંદગી રાખી;
નપરવા પ્રાણની રાખી. ફકીરી.
મહાવીર દેવના પગલે, બયાં પગલાં સુદઢ ડગલે;
ક્ષમા શાંતિ અડગ ઢગલે ફકીરી.

ધિરજની ઢાલ તેં ધારી, ક્ષમાના ખડગથી ધારી;
 કરી ઉઘમ તુરી સ્વારી. ફફીરી.
 મોહનની મોહની ભારી બન્યા કંઈ ભક્ત નરનારી;
 દેશ સેવા કરે સારી. ફફીરી.
 દેવ તૈત્રીસ કરોડ આર્યો, પરાધીનતા થકી ડનાર્યો;
 મુક્ત કરવા કર્યાં કાર્યો, ફફીરી.
 સ્વતંત્ર સ્વરાજ્યા મંત્રો, મહાત્મા તીલકના સુત્રો;
 ગોઠવ્યા ગાંધીયે ચંત્રો, ફફીરી.
 સુતરના તાંતણે લેવું, સ્વરાજ સ્વદેસનું દેવું;
 બચાવે પણ કયું કેવું ? ફફીરી.
 રેંટીયાની રમમ સાદી, ધરોત્તર ફેરવ્યા માંધી;
 વણે હાથે અમીર ખાદી ફફીરી.
 ખાદીના વસ્ત્ર તહેં પહેર્યા; ધણું પહેરે વગર પ્રેર્યા;
 હૃદય કાળાં કર્યાં ગોરાં ફફીરી.
 અસહકારી પ્રત તેં લીધું, સ્વદેશા પણ કયું સીધું;
 દયાથી દેશને દીધું. ફફીરી.
 ખરો હઠયોગ તેં લીધો; સંન્યાસ સ્વરાજ્યનો લીધો.
 પ્રજાનો પ્રેમ રસ પીધો. ફફીરી.
 મદીરા પાનથી કુડી, દેશની દુરદશા જૂંડી;
 કરાવે બંધ એ રૂઠી, ફફીરી.
 ફફીરીમાં અમીરીની, જાણ સાચી પડી ગાંધી;
 દેશથી દાઝની યાદી. ફફીરી.

આ ગરબો રાવ ઠવીની પરવાનગીથી અત્રે જાપેલો છે. માટે
બીજા કોઈએ તેમની રજા સીવાય જાપાવવો નહીં.

(સ્વદેશી વૃતનો ગરબો)

(રાગ—રઘુપતી રામ રૂદ્રમાં રહેલો રે)

ગુણીયલ મહારી બેન અસહકારી બનજોરે
તમે સાચો સત્યાગ્રહ કરજો. ગુણીયલ.

આખા દેશની જેમાં આબાદી રે
પહેરો ખંતથી સરવે એ ખાદી રે
ત્યારે કહેવાશે સ્વરાજ્ય વાદી

ગુણીયલ.

પારદરશક પરદેશી સાડી રે
પહેરે કાયા તો દીસે ઉઘાડી રે
એવી ફેશન નાંખજો કહાડી

ગુણીયલ.

ખંગડી પોલકાં ને ફેન્સી ફરાગો રે
ખડેનો સરવે એ સત્વર ત્યાગો રે
સાચી ભારતની તનયાઓ જાગો

ગુણીયલ.

અતી લાડથી જેને ઉછેર્યાં રે
જેણે રામ તણાં મન હેર્યાં રે
એવાં સીતાએ વનકુળ પહેર્યાં

ગુણીયલ.

દેશ ભક્તમાં નામના જેની રે
કીરતી જગમાં ગવાશેજ તેની રે
એવાં ધન્ય સરોજની બહેની

ગુણીયલ.

દયા દેશની દીલમાં આણી રે
મુકયાં પરદેશી વસ્ત્રોનાં પાણી રે
એવાં સરલાદેવી ચોધરાણી

ગુણીયલ.

બેની અનસુયાના ભેઠ કામો રે
લીધો ભારતી માયે વીસામો રે
પ્રસન્ન થઈ કહ્યું સ્વરાજ્ય પામો

ગુણીયલ.

જેનાં માત પીતા હશે એક રે
વળી કુળમાં હશે જો વીવેક રે
તેતો રાખશે સાચો આ ટેક

ગુણીયલ.

કુળવંતીને ઝાઝું શું કહીએ રે
હવે આટલેથી છાનાં રહીએ રે
જરા સમજે તેને સ્ત્રીખ દહએ

ગુણીયલ.

બેનો મોટી તમારી આ ખામી રે
ભેઈ ભારતી લજ્જા પામી રે
કવી રાવ કહે શીર નાંમી

ગુણીયલ.

ફેસનખાઈનો રાજ્યો.

(રામ-મરસીઓ)

હાય હાયરે જહેનો કહું તે સાંભળો, એ ટેક.
 મળ માનો પોલકાં પહેરીઃ થયો માલ વિદેશી વેરી,
 જાણુ થતાં હવે ખુબ ઠેરીરે, હાય હાયરે
 વિદેશી ખંડીઓ આવી, દેશ નાંખ્યો બધો આ તાવી,
 જુડી જુલ હવે શી ખાવીરે. હાય હાયરે.
 સપાટે ઝપાટા દીધા, બીખ માગતા હિંદને કીધા,
 દોરી લોટા તમે હાથ લીધારે હાય હાયરે.
 હોળી થઈ ચોળીથી જાણી, ધર્મ ઉપર ફેરવ્યું પાણી,
 ઘોળે દીઝ લક્ષ્મી તાણીરે હાય હાયરે.
 સુંદર વેણી ફેણજે માંડી, ઘેલી ગુજરાત આ છેક રાંડી
 ખીડી કુકવા હાય રહી ગંડીરે હાય હાયરે
 વિદેશી માલે ડંક દીધો, બીખ માગતો દેશ આ કીધો
 જુખે રસ્તો મસાણુનો સીધારે હાય હાયરે,
 તમે ગાદી તકીયા રોળી, લીધાં ભગવાં ખભે આ ઝોળી
 અનાચારે દીધો દેશ બોળીરે હાય હાય,
 દેવ અનાચારે સૌ ચાલ્યા, તમે માલ વિદેશી ધાલ્યા
 ધર્મ ટેક તમારા હાલ્યારે હાય હાયરે,
 આવ્યાં વસ્ત્ર ઝીણાં જેમ જાળો, પવન ખાવા મુકે જેમ બારી
 નખ જેવાં એમ લાજ બાળીરે હાય હાયરે,

તમે ગાંઠે સાડીઓ પહેરી, રંગલાલ ગુલાબી ઘેરી
 વધ્યા જરી હતા જે હેરીરે હાય હાયરે,
 જેને દેખી રાજાઓ ધ્રુજે સતીમાની મોટાઓ પુજે
 એ દશા માઠી બહુ ખેચેરે હાય હાયરે,
 સિદ્ધરાજ, જેસીંગ વીરજેવા, દુર હઠયા રાણકથી કેવા
 હવે રહ્યા અંગડીના હેવારે હાય હાયરે,
 પર પુરપને કર શુભ દેવો, એ અંગડીનો દહાવ લેવો
 એથી બળ્યો જન્મ આ એવોરે હાય હાયરે,
 બહેનો ચોટે ચઢલે ચાલી, શીલ જતાં આ દશા ખાલી
 વિદેશી અંગડીઓ ધાલીરે હાય હાયરે,
 મીકું જતાં થાય અંગડી, અંગડી રૂપે થાએ રંગડી
 સતી નારે ફેડીને તગડીરે હાય હાયરે,
 વાડિલાલ તણી શીખ માની, બની ગયા હવે છેઠ રાની
 હિન્દ દેશને એથી છે હાનીરે હાય હાયરે,

[લેખક-કવી વાડીલાલ સાંકળચંદ]

(૯)

રેંટીઆનું ભજન.

(રાગ—વહાલા વેગે આવોરે)

ગાંધીએ બતાવ્યો રે, ભલે દીક્ષમાં ભાવ્યો રે
મારો રડો રેંટીએ હોજી.

‘ એ રેંટીએ લાભ છે અપરમપારગાંધીએ.
સાખી.

હિન્દ જુમીમાં નીપજે, જ્યાં ત્યાં ખુશ ઠપાસ;
લોઢીને રૂં કાઢતાં, આવે પરમ હુલાસ.
પછી એને પાંજરે, બરાબર વીંઝીરે,
સારી વજ્રું પુણીઓ હોજી.ગાંધીએ.
સાખી.

પુણી લખને હાથમાં, કાંતું સુતર નિત્ય;
હાથેથી ઝંઝણાવતાં, ગાઉ દેશનાં ગીત.
પુરી દેશ દાઝે રે, સ્વરાજ્યને કાળે રે,
ફેરવું હું ફીરફી હોજી.ગાંધીએ.
સાખી.

ઠરું રૂપાળા ફાળમાં, રાખીને સંભાળ;
વજ્રવાને તૈયાર આ. જુઓ હાથની સાળ.
હાથે વજ્રું ખાદી રે, ભલે રાત સાદી રે,
પણ બહુ લાભ છે હોજી.ગાંધીએ.
સાખી.

વીદેશી કાપડ વિષે, જાણ કરોડો દામ,
એ સમજાવે અચાવવા, ઉઘી છે અબીરામ.

(૧૦)

તેથી હાથે ઠાંતરે, હૈયુ મદમાતુ રે;

યાતું રૂડી નેમથી હોજી.....ગાંધીએ.
સાખી.

શુભ સુતરને તાંતણે, સ્વરાજ્ય લેવા માટ,

મહાત્મા શ્રી ગાંધીજીએ ધડીઓ રૂપાળો ધાટ.

નમું નમું ગાંધીરે, સ્નેહ દોર સાંધી રે;

પંચ પુરા પ્રેમથી હોજીગાંધીએ.

(હિંદી પંચમાંથી)

ભારત માતને ચરણે.

(રાગ—ગઝલ)

ખરેખર હિન્દની આજે, બધી પલટાઈ છે બાજી;

હવે સ્વાર્ષણ તણી તાલીમ, અમે લઈશું થમ રાજી.

હવે તો બહીકનાં જડમુળ, અમે પકડી ઉખાડીશું;

હમારી દેશ સેવાની, પ્રતિજ્ઞા સર્વ પાળીશું.

ખરું જે હોય તે કહેવા, ન કરશું કોઈની પરવા;

ખરું જે હોય તે કરવા, ન ધરશું કોઈની પરવા.

ખરેખર સત્યને માટે, ન દુનિયાની જરા પરવા,

અમારા દેશને માટે, નથી બસ કોઈની પરવા.

હવે તો આત્મ સંયમની, અમે શમશેર બાંધીશું;

ઝુકી મયદાનમાં જલદી, મનેચ્છા સઘ સાંધીશું.

અમે ફતેહનો ડંકો, વિજયી થઈ વગાડીશું;

હવે તો હિન્દને ચરણે, અમારાં સ્ત્રીશ ઝુકાવીશું.

(હિન્દ કિર્તન)—(ચંદ્રકાન્તજી પરીખ)

ભારત સંતાનોની અભીલાષા.

(સુજેલાં શ્રી પ્રભુએ મનુષ્યો સર્વ સરખાં છે—એ દેશી.)

- અમે તો હિંદ મૈયાની, ભાવેથી ભક્તિ કરવાના;
કરી કુર્યાન સર્વસ્વ, સહજ ભવ સિંધુ તરવાના. અમે. ૧
- જન્મ આ જન્મભૂમિની, સેવામાં અર્પીને પ્રીતે;
તજીને સર્વ જગજંગલ, હૈયામાં હિન્દ ધરવાના. અમે. ૨
- રોગરગમાં ભરી ભક્તિ, છુલીશું ભાન તનમનનું;
દુઃખોમાં માનીને સુખો, ભારત ગુણ ગાને કરવાના. અમે. ૩
- જીવીશું કે મરીશું એવી, મુકીશું દૂર સહિ ચિંતા;
કરીશું યત્ન હિંમતથી વિપદ દેખી ન ડરવાનાં. અમે. ૪
- દુઃખોના હુંગરો તુટી, ઠદિ પડશે અમે માથે;
તદપિ ક્ષણ માત્ર માંડીને, નહિ મનથી વિસરવાના. અમે. ૫
- પરાયા દેશના હીરા, ગણીશું કાચ અંતરમાં;
અમારી માટી પણ મનથી ગણી કરતુરી કરવાના. અમે. ૬
- ગાંધીજીના સુખી શબ્દો, ચર્ધ પ્રીતી સ્વદેશીમાં;
વિદેશી વૃત્તિ વારોને, સ્વદેશી ભાવ ભરવાના. અમે. ૭
- મરીશું તોય જનમથું, આ ભૂમિમાં ફરી નિશ્ચયે;
કરી જગનાથને અરજી, પછી મરજીથી મરવાના. અમે. ૮

(શિવ.)

તીલક મહારાજનો સ્વર્ગીયસંદેશ.

[રાગ]—(કવાલી)

વિલોકું સ્વર્ગ ભુવનેશી, હૃદય આદહાદ પામે છે.
અન્ય એતન ધરે ધરમાં હવે આ હિન્દ જાગે છે.
ધર્મા તમ સ્વાંગ ખાદીના, અન્યા શુરવીર લડવૈયા.
તપસ્વીની લીધી તાલીમ, દિપાવ્યું દુગ્ધ ભારત મા.
જન્મનો હક્ક જે મહારો, તહમારો તેજ જાણો છો.
સમય એ સિદ્ધ કરવાને, તહમે મેદાન આવો છો.
નસેનસ શૌર્ય પ્રસરે છે, રત્નરત્ન રક્ત ફૂટે છે.
મુસલમાનો અને હિન્દુ, રણાંગણમાં ઝડુંમે છે.
તહીં ન્યાં ભેદ જુદાઈ. સહોદર માંઠે સંધાઈ.
અમે હિન્દી બધા હિન્દી જિગરની ધુન મસ્તાઈ.
જળે મહાત્મન તજા ચરણે, સઠાની જહાજના એ છે.
ઠરો સ્વાર્પણ સમર્પણ સહ, પછી તાકાત ફોની છે.
“ મરીને જીવવું ” એ તો, ખુદાઈ છે પ્રભુતા છે.
શાખી હ્યો મંત્ર એ સાચો, વિજય દેવી છુપાઈ છે.
જુલમ જાલીમ વરસે ન્યાં, પ્રજા રીખાય ત્રાસે ન્યાં.
અહિંસા સત્યના શસ્ત્રે, લડત લડવી પ્રજાને ત્યાં.
મુદર્શન ચક્ર ધર ધર હો, વિદેશીને તિલાંજલી દો.
ધરી અંગે બધા ખાદી, વિચારો હિન્દ કેનું હો.
અમર યુધ્ધો જુઓ વરસે, ઉપર દેવો નિહાળે છે.
અખીલ ગુલાલ હડે છે, દુહાની નાદ ગાળે છે.

(લેખક:—મગનલાલ દલીયંદ દેશાઈ.)

ભારતનું વીજય નીશાન. (મઝલ)

હમે સૌ હિંદના યોગી, ધરીશું ધ્યાન ભારતનું
 ધરીને ધર્મ ધ્વજ કરમાં, કરીશું ગાન ભારતનું.
 ધરી છે શીલની શેલી, રૂઢાવી ખાદીની ઠક્કની
 વીરક્તી દંડ કર શાહી, ઝીલીશું તાન ભારતનું.
 કરી ફેશનની હોળી, વીદેશી મોહને છોડી
 જમાવી અસહકારી ટોળી, ભરીશું ખાન ભારતનું.
 ગયું જે જે હતું નબળું, રહ્યું તે સૌ થયું સખળું
 છુલાયું વિશ્વ આ સધળું, સ્વીકાર્યું જ્ઞાન ભારતનું.
 તજ છે લોકની લજ્જા, તજ છે જ્ઞાન સુખ સજ્જા
 હમારાં માંસ ને મજ્જા, કર્યાં કુર્યાન ભારતપર.
 નથી ધન માનની ધૃષ્ટિ, નથી સંસારની વાંચ્છા
 નથી સુખ ભોગ આકાંક્ષા, સહુ સન્માન ભારતનું
 હૃદયમાં પ્રેમ ધુન જાગી, સમાધી લક્ષમાં લાગી
 હમે ત્યાગી વીરાગીએ, લગાવ્યું ધ્યાન ભારતનું.
 નસોમાં લોહી ભારતનું, શરીરમાં અન્ન ભારતનું
 મુખે છે ગાન ભારતનું, સ્વરોમાં તાન ભારતનું.
 હમારા જન્મનું સાર્થક, હમારા મોક્ષની સીડી
 હમારા સ્વર્ગને માટે, રૂઢે વીમાન ભારતનું.
 ગગનમાં નાયતો ઝુંડો, જગતમાં વ્યાપતું ચેતન
 જીવનમાં જાગતો આત્મા, વિજય-નિશાન ભારતનું.

(લેખક-મણીલાલ મોહનલાલ માતરીઆ)

(વસંતમાંથી થોડા ફેરફાર સાથે)

હિંદ જાગૃતિ.

(રાગ-ગઝલ)

નથી જાગ્યા ફરી સુવા મુણો દઈ ક્યાન પરદેશી !
 ધણું ઉંઘયા ધણું ઘોર્યા-નથી રહેવું હવે મેશી.
 ધણા ખાખા હમે ખતા-વધારે ના હવે ખાવા,
 હમે જાગ્યા ફરીથી તે નથી કે આમ સુવાના
 ખનીને અન્ધ સ્વાયોથી ન લાંબે કંઈ હમે જોયું,
 કરી યુધ્ધો પરસ્પરને ખધું ચે હાય ! હા ખોયું.
 હવે તો સંપથી રહેવું, હવે ના ભાઈથી લડવું,
 જગાવી દેશનું ચેતન હવે તો એક છે ખનવું.
 બહુ આધાર ખીજનો હમે તો આજ સુધી રાખ્યો,
 હમે તેથી નિરાશાના ફજોનો સ્વાદ તો ચાખ્યો,
 હવે સમજ્યા ' હમારું ' છે હમારા દેશનું બાવિ,
 નથી સ્વાશ્રય વિના કોઈ હમારી ઉત્પત્તિ થાવી.
 હમોને શિખ્યા પાઠો તમોએ દેશ સેવનના;
 શકો ખાળી પ્રવાહો શું હવે રાષ્ટ્રિય ચેતનના.
 ધરીશું ' ધર્મ ' જ્યાં જય લ્યાં ' મહા એ મંત્ર તો ચિન્તે.
 કરીશું કામ કે એવાં જગત જોઈ સકે રહેશે,
 હમારો ધર્મ છે હેતુ-પ્રભુ બહારે જરૂર ધારે.
 હમારા બાવિમાં શ્રદ્ધા અને આશા અમોને છે.

(લેખક-રા. ચંદ્રશંકર.)

અસહકાર ભજન.

(રાગ) (ગઝલ-કવાલી)

- સુણો સૌ હિંદીઓ પ્યારા, સ્વીકારો આ વચન મારું;
કંઈકને લાગશે ખારું, કંઈકને લાગશે પ્યારું. ૧
- પહેરી વસ્ત્ર ખાદીનાં, સ્વદેશી પ્રેમ દર્શાવો;
ત્વરાથી સ્વ-રાજ્ય મેળવવા, અસહકારી બની જાઓ. ૨
- વિદેશી માલને નાંખો, તમે ખાળી ધણે હર્ષે;
ત્વરિત એ કામ કરવાથી, તમારી ભાવના ફળશે. ૩
- ધરેધર રેંટીયા રાખો, ઉમંગે તેજ ફેરવજો;
સફાઈથી સુત્રને કાંતી, સુવસ્ત્રો તેહનાં કરજો. ૪
- પીકેટીંગ દાડને પીઠે, કરો ઉમંગે અસહકારી;
બલે મૃત્યુ પછી થાએ, ન મજાશે જીંદગી પ્યારી. ૫
- ઉમંગે ગાળને સહેસો, સહેસો ધોલ ધપાને;
ફરજ સૌ તમ અઘા કરજો, ન ડરશો દેખી અપાને ૬
- તમારો કોલ ઘો છોડી, ધરો નમ્રતા તમે હોશો;
દુકારો જે કરશે તમને, જાણો બસ તેજ પસ્તાશે. ૭
- પહેરી ખાદીનાં વસ્ત્રો સુકાર્યો ખૂબ આદરજો;
નિપજતું તે થકી અમૃત, તમે પીજો અને પાજો. ૮
- સ્વદેશતું હિત જે ચહાશે, (તે) અસહકારી બની જાશે.
સ્વ-રાજ્યતું સુખ તે પીશે, ખાળને તે વળી પાશે. ૯
- વિરામ આટલું લેખી, મતિ મુજ અલ્પ છે બાઈ.
સમા સમા બુલની દેસી, કદાપી દોષ નો આંહી. ૧૦

જસમાઈનનો ! અભ્યોજનક્રિડા !

સારસાપરેલા.

લોહી સુધારનારી સૌથી સરસ દવા તરીકે
જસમાઈનનો સારસાપરેલા ઘણોજ અકસીર
છે. કેળવાયલાં કુટુંબોમાં એજ વપરાય છે.
ડોક્ટરો તેનીજ ભલામણ કરે છે. પ્રમેહ, ચાંદી,
વિસ્ફોટીક, અડધુમડ, કોડ, ખસ, દરાજ સંધીવા,
વિગેરે રોગોમાં તેનો શુભ ઘણેજ વખતેજોવા જેવો
છે. કીંમત માત્ર રૂ. ૧૧ વી. પી. થી રૂ. ૧૧૦
અને ત્રણ સીસી વી. પી. થી રૂ. ૫૫

જસમાઈન એજન્સી.

મુ. પોષ્ટ નરીયાદ (સુજરાત)

